Edna bogata tradicija, so ljubov ix vistinska strast pre-

e se vseluva vo sve-

roduvanja so estetskiot

egovata nemirna i

zba vo metalot, vo

ata možnost za voobli-

alniot život ili onoj

na nekoj mangal vo

i se čini deka vo bla-

tarot čij otsev liči

sla i vo dolgite noki

bata? No ako od niv,

e našiot pogled, ke

e - prvin edna, a vednaš

vaat nezapirlivata igra

ena ljubopitnost pred

ena korica vrz nekoja

nekoe vozbudlivo patu-

so trepet ja dopiraat

probaho kormilo, no

avanturata i nie začeko-

osta i tajnitex na patu-

vanjeto.

Vo edno takvo baranje trgnal i Dime Šumka. Toj gi poznava

Edna bogata tradicija, so ljubov ix vistinska strast pre-
nesuvana na pokolenijata vo minatoto, ~~se preneše~~ se vseluva vo sve-
tot na našata denešna likovna umetnost, oblagoroduvanja so estetskiot
ideal na tvorecot i tvorečki prodolžuvana vo negovata nemirna i
nikogaš zadovolena imaginacija.

Taa čudna, taa čudesna i zagadačna vezba vo metalot, vo
bakarot, kako da ja otkriva pred nas beskrajnata možnost za voobli-
čuvanje , za oživuvanje so oblici zemeni od realniot život ili onoj
što go doživeat mitot i legendite.

Zar ednaš sme zastanale pred vezbite na nekoj mangal vo
nekoja starinska kuka, pred takvi vezbi štox ni se čini deka vo bla-
ga letna kvečerina se odmoraat izrežani vo bakarot čij otsev liči
samo na dalečna pomisla za žarta što tuka tleela i vo dolgite noki
so fantazija na dete gi šarala sidovite na sobata? No ako od niv,
od tie vezbi samo ušte eden mig ne go oddelime našiot pogled, ke
setime kolku e prividen nivniot mir i kako tie - prvin edna, a vednaš
po nea i vtora i na krajot site - ja prodolžuvaat nezapirlivata igra
na žarta, na ognot, na životot.

Ili zar ednaš sme zastanale so zanemena ljubopitnost pred
takvi vezbi vo bakarot što ležat kako tainstvena korica vrz nekoja
nepoznata primamliva kniga ili kako prolog na nekoe vozbudlivo patu-
vanje vo neizvesnosta, vo nepoznatoto? Racete so trepet ja dopiraat
taa neramna povrnina, kako kormilar ušte neisprobano kormilo, no
želta za otkrivanje e posilna od opasnosta na avanturata i nie začeko-
ruvame vo baranje i osmisluvanje na nepoznatosta i tajnitex na patu-
vanjeto.

Vo edno takvo baranje trgnal i Dime Šumka. Toj gi poznava

dragocenite vrvici na bogatata tradicija i poaga od nea kako od početen impuls ne za da go povtori kažanoto tuku od nejzinite najznačajni i najtrajni elementi da sozdade svoi umetnički oblici i da go predade svoeto doživuvanje, svoeto sfakanje, tolku vidlivo vtisnati vo negovite izloženi eksponati.

Vo niv, vo ovie eksponati kako da slušame dalečno eho od zvukot vo rabotilnicite na starite majstori na bakarot, no toj zvuk se oblagoroduva so onie što mu gi dodava tvorečkiot zanes na umetnikot i nie na nov način stanuvame svedoci na edna svoevidna sredba na segašnosta so minatoto. Kontinuitetot prodolžuva, no govorot na bakarot stanuva popoln, ponov, pozvučen.

Vo baranjeto na tie novi kažuvanja vo bakarot, nie mu se pridružuvame na Dime Šumka so našite simpatii i nepomatenosta na umetničkata vozbuda so koja prisustvuvame na ovaa negova izložba.

Edna bogata tradicija, so ljubov ix vistinska strast prenesuvana na pčkolenijata vo minatoto, se vsvr se vseluva vo svetot na našata denešna likovna umetnost, oblagoroduvanja so estetskiot ideal na tvorecot i tvorečki prodolžuvana vo negovata nemirna i nikogaš zadovolena imaginacija.

Taa čudna, taa čudesna i zagadačna vezba vo metalot, vo bakarot, kako da ja otkriva pred nas beskrajnata možnost za voobličuvanje , za oživuvanje so oblici zemeni od realniot život ili onoj što go oživeat mitot i legendite.

Zar ednaš sme zastanale pred vezbite na nekoj mangal vo nekoja starinska kuka, pred takvi vezbi štom ni se čini deka vo blaga letna kvečerina se odmoraat izrežani vo bakarot čij otsev liči samo na dalečna pomisla za žarta što tuka tleela i vo dolgite noki so fantazija na dete gi šarala sidovite na sobata? No ako od niv, od tie vezbi samo ušte eden mig ne go oddelime našiot pogled, ke setime kolku e prividen nivniot mir i kako tie - prvin edna, a vednaš po nea i vtora i na krajot site - ja prodolžuvaat nezapirlivata igra na žarta, na ognot, na životot.

Ili zar ednaš sme zastanale so zanemena ljubopitnost pred takvi vezbi vo bakarot što ležat kako tainstvena korica vrz nekoja nepoznata primamliva kniga ili kako prolog na nekoe vozbudlivo patuvanje vo neizvesnosta, vo nepoznatoto? Racete so trepet ja dopiraat taa neramna povrnina, kako kormilar ušte neisprobano kormilo, no žedta za otkrivanje e posilna od opasnosta na avanturata i nie začekoruvame vo baranje i osmisluvanje na nepoznatosta i tajnitex na patuvanjeto.

Vo edno takvo baranje trgnal i Dime Šumka. Toj gi poznava

dragocenite vrvici na bogatata tradicija i poaģa od nea kako od početen impuls ne za da go povtori kažanoto tuku od nejzinite najznačajni i najtrajni elementi da sozdade svoi umetnički oblici i da go predade svoeto doživuvanje, svoeto sfaḱanje, tolku vidlivo vtisnati vo negovite izloženi eksponati.

Vo niv, vo ovie eksponati kako da slušame dalečno eḱo od zvukot vo rabotilnicite na starite majstori na bakarot, no toj zvuk se oblagoroduva so onie što mu gi dodava tvorečkiot zanes na umetnikot i nie na nov način stanuvame svedoci na edna svoevidna sredba na segašnosta so minatoto. Kontinuitetot prodolžuva, no govorot na bakarot stanuva popoln, ponov, pozvučen.

Vo baranjeto na tie novi kažuvanja vo bakarot, nie mu se pridružuvame na Dime Šumka so našite simpatii i nepomatenosta na umetničkata vozbuda so koja prisustvuvame na ovaa negova izložba.